

ØSTRE LANDSRET DOM

afsagt den 13. februar 2026

Sag BS-13503/2024-OLR
(19. afdeling)

Skatteministeriet
(advokat Robert Thomas Andersen)

mod

A
(advokat Hari Aaby Mandic, prøve)

Retten i Roskilde har den 15. februar 2024 afsagt dom i 1. instans (sag BS-41122/2021-ROS).

Landsdommerne Tine Egelund Thomsen, Julie Skat Rørdam og Karen Grønbæk (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, Skatteministeriet, har gentaget sin påstand for byretten om frifindelse.

Indstævnte, A, har nedlagt påstand om, at Skatteministeriet skal anerkende, at A alene skal betale 1.076 kr. i afgift i medfør af øl- og vinafgiftsloven for årene 2018, 2019 og 2020, subsidiært stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Skattestyrelsen har på baggrund af oplysningerne fra Scandlines Danmark ApS opgjort, at der på A's SMILE-kort er registreret køb af i alt 84.408 dåseøl svarende til 27.760 liter øl fordelt på 96 forskellige datoer i perioden fra den 11. januar 2018 til den 4. marts 2020.

Scandlines Danmark ApS har til A fremsendt en liste med bookingnumre og antallet af passagerer på bookingen for årene 2018, 2019 og 2020. Der er oplyst i alt 44 bookingnumre. Efter det oplyste var der fem passagerer på en booking, to passagerer på 32 bookinger og en passager på 11 bookinger.

Der er i forbindelse med ankebehandlingen fremlagt en pressemeddelelse af 8. marts 2018 fra Scandlines Danmark ApS om åbning af en ny digital platform, der gjorde det muligt at forudbestille bl.a. øl. Desuden er der fremlagt stillbilleder fra en film om BorderShop i Puttgarden og fra både Scandlines Danmark ApS' og BorderShops hjemmesider med information om toldreglerne herunder mængden af øl, der afgiftsfrit kan indføres i Danmark.

Forklaringer

A har afgivet supplerende forklaring. B og C har afgivet forklaring.

A har supplerende forklaret bl.a., at det er korrekt, at han har foretaget forudbestillinger af varer i det omfang, der fremgår af excel-arket fra Scandlines Danmark ApS. Han arbejdede på V 1, og han har en stor vennekreds. Hans venner fandt ud af, at han ofte kørte til Tyskland, og nogle spurgte, om han kunne hjælpe med bestilling af billetter og forudbestilling af varer. Hvis han skulle foretage en forudbestilling til sig selv, kunne der være andre, som spurgte, om de kunne bestille sammen med ham, og så foretog han den samlede bestilling på computeren. De pågældende kom selv og spurgte herom. Det var almindeligt kendt, at han kunne hjælpe med at bestille varer, og det rygtedes, at man kunne snakke med ham, hvis man skulle have fest, fordi han havde et SMILE-kort. Man kunne få rabatter på SMILE-kortet. I forbindelse med turene til Tyskland blev der stort set altid forudbestilt, da det var nemmere, at varerne stod klar, når man ankom. Rulletobak er også billigt i Tyskland, men det har han ikke købt, selv om det ville kunne sælges med fortjeneste. Han har heller aldrig købt cigaretter. Hvis der er købt tobaksvarer på hans SMILE-kort, må det være nogle af de andre, der har købt det. Man kan ikke betale for varerne hjemmefra. Han har ikke spurgt sine venner, om de vil undersøge, om det af deres kontoudskrifter fremgår, at de har betalt for køb af varer i BorderShop.

Han købte øl og sodavand i BorderShop, fordi det var billigst der, og fordi man kunne forudbestille og hente varerne. Man skulle medbringe SMILE-kortet fysisk for at få tilbuddene i forretningen. Han forstår ikke, at SMILE-kortet skulle være så personligt. Man skulle vise kørekort, når man købte øl, men det blev ikke kontrolleret, om kørekortet stemte overens med SMILE-kortet. Alt andet end øl og sodavand var billigere hos Calle og Fleggaard, så der købte han f.eks. slik og spiritus.

Nogle gange var han med på ture til Tyskland for hyggens skyld, og andre gange kørte hans venner alene uden ham. Han ved ikke, om hans venner kørte alene til Tyskland, når han ikke var med. Når man skulle køre ombord på færgen, kom der en og kiggede ind i bilen for at se, hvor mange der var i bilen. Han er kun kørt alene til Tyskland ca. fem gange.

Færebilletterne var billigere, hvis man havde bestilt dem ved brug af SMILE-kortet, også selv om man var i Tyskland i længere tid, end man normalt kunne være med en billig færebillet. Det var kun nogle gange, man skulle vise SMILE-kortet, når man kørte ombord på færgen. Når hans venner havde hans kort med, viste de det for at få rabat på øl og sodavand, og de fik billige færebilletter og kunne være i Tyskland i længere tid.

Man skulle ikke anvende kode for at bestille færebilletter med SMILE-kortet. Kortet var oprettet med hans mailadresse, som færebilletten blev sendt til, og han printede den ud til dem, som selv kørte til Tyskland. Når man skulle have billetten, skulle man vise SMILE-kortet.

Han vidste godt, at der var en begrænsning på, hvor meget øl man afgiftsfrit måtte tage med til Danmark. Han købte selv 14 rammer øl, da det var lidt under grænsen. Han troede, at man måtte indføre 110 liter øl pr. tur. Han sagde til de venner, der lånte SMILE-kortet, at de skulle være opmærksomme på mængdebegrænsningen. Nogle gange blev de stoppet af tolderne, når de var kommet til Danmark, og nogle gange havde de for meget med, og så fik de lidt skæld ud.

Før Corona brugte han kontanter, og han kunne godt bruge mange kontanter, da han er god til at bruge penge. Han har mange venner i København og omegn, og han elsker socialt samvær. Han er faldet lidt til ro, efter hans hustru

D døde i 2021. På V 1 lånte han nogle gange folk penge fra kassen, som de kunne bruge i spillemaskinerne, og så lagde han sine egne kontanter i kassen i stedet. Han kan have lånt folk kontanter og fået beløbet tilbage via MobilePay. Nu bruger han betalingskort og MobilePay.

B har forklaret bl.a., at han har kendt A i omkring 30 år. Han har lånt A's SMILE-kort, og han har været i Tyskland både med og uden A. Han vil mene, at han samlet har været afsted med A ti til tolv gange.

Han har set på fotos og noteret mærkedage, hvor han har været med A i Tyskland 14 dage til tre uger før den pågældende mærkedag for at købe øl og sodavand. De mærkedage, som han har noteret, er den 28. april 2018, 6. december 2018, 1. september 2019, 7. februar 2020, 3. juli 2020, 15. august 2020 og 6. december 2020. Der har også været mellemliggende ture, hvor han har været i Tyskland for at købe øl og sodavand, så de havde til eget brug. Han

spurgte A , om han ville bestille på forhånd, fordi det var lettere bare at afhente varerne, og så var der også tid til at købe slik. De var altid to afsted på turene til Tyskland. A var flink til at hjælpe med bestilling. A bestilte også fægebilletter, da man kunne få rabat. Det var nemmere for ham at bruge SMILE-kortet, fordi man kunne forudbestille varerne, som så bare skulle afhentes. Han havde selv et SMILE-kort, som han ikke kunne finde, og så var det lettere at spørge A .

I BorderShop betalte han selv for de varer, som A havde forudbestilt. Når han var afsted uden A , betalte han med kontanter. Han mener også, at han har betalt med kort nogle gange. Hvis han var afsted sammen med A , delte de. Han kan ikke huske, om A lagde ud, når han var med. Refusion til A kunne både være kontant og via MobilePay.

C har forklaret bl.a., at han lærte A at kende i 80'erne eller 90'erne. De er bekendte, men ikke personlige venner. Han har aldrig lånt A's SMILE-kort.

Han har været med A på ture til Tyskland tre til fem gange, og det kan godt have været i årene fra 2018 til 2020. Han handlede i butikkerne Calle, Nielsen og Fleggaard. A var også med i butikkerne, men de gik hver for sig. Han ved ikke, hvad A købte. Han købte selv vaskemiddel, Baileys og energidrik. Han har ikke været i BorderShop med A . Det var A , der bestilte og betalte fægebilletten. Så betalte han selv for eksempel for noget mad på færgen, og så gik det lige op.

Han har ikke kendskab til, at A har taget øl med hjem fra Tyskland og solgt det i Danmark. De er blevet stoppet af tolderne én gang. Tolderen interesserede sig kun for, om de havde spiritus med.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Skatteministeriet har i sit påstandsdokument yderligere anført navnlig (punkttopstilling udeladt):

"Der gælder en bevismæssig formodning for, at købene er foretaget af A

...

Der er ikke holdepunkter for A's forklaring om, at han mest betalte med dankort for sine køb i Bordershop (...). Tværtimod er der holdepunkter for, at han i vidt omfang har betalt for sine køb med kontanter, og at de ovenfor nævnte dokumenterede 33 dankortkøb således kun udgør en forholdsvis mindre andel af de køb, han har betalt for i Bordershop. Skatteministeriet henviser herved til, at han forklarede for by-

retten, at "Før Corona hævede han mange kontanter, for det kan han bedst lide", og at "[i]nden corona brugte han mest kontanter" (...), og at det fremgår af de fremlagte kontoudskrifter, at han løbende har foretaget større kontanthævninger (...).

Formodningen for, at købene, der er blevet registreret på A's SMILE-kort, blev foretaget af A selv, bestyrkes *for det andet* af, at A har købt færgebilletter til alle de indkøbsture til Bordershoppen, hvor hans SMILE-kort er blevet brugt, hvilket taler for, at han deltog i alle turene.

A forklarede således for byretten, at han har købt alle færgebilletter til de omhandlede indkøbsture (...). Det kan også udledes af de fremlagte kontoudskrifter for A's bankkonti, at han har betalt for færgebilletter hos Scandlines i nær tidsmæssig tilknytning til alle – på nær to – af de indkøbsture, hvor de omhandlede varer er købt, jf. redegørelsen herfor i ministeriets påstandsdokument til byretten (...).

Ifølge A's forklaring blev en del af disse færgebilletter købt på vegne af venner og bekendte til ture til Bordershop, hvor han ikke selv var med på turen, men hvor de lånte hans SMILE-kort (...). Der foreligger imidlertid ingen dokumentation for, at A har fået refunderet sine udgifter til køb af færgebilletter, på trods af at Skatteministeriet har opfordret A til at fremlægge dokumentation herfor (...).

A's forklaring hænger desuden ikke sammen med, at flere af vidnerne har forklaret, at de selv købte færgebilletter til de ture, hvor A ikke var med (...).

Endelig bestyrkes formodningen *for det tredje* af, at langt størstedelen af købene vedrører varer, som er forudbestilt af A .

Scandlines etablerede i 2018 en online Bordershop med mulighed for at forudbestille varer i den fysiske Bordershop via en webshop på internettet (...). Det fremgår af oplysningerne modtaget fra Scandlines om købene registreret på A's SMILE-kort (...), at langt størstedelen af de købte varer blev forudbestilt i A's navn. Det drejer sig om købene, der (...) er angivet med et "OrderNo", og hvor A's navn samtidig er anført i kolonnen "CustomerOrderFullName" og i en række tilfælde også hans e-mail [REDACTED] i kolonnen "CustomerOrderEmail" (i modsætning til købene uden et "OrderNo", hvor der anført "NULL" i disse kolonner). A har ikke bestridt, at disse køb er varer, som blev forudbestilt af A inden afrejse til Tyskland, jf. ankeduplikken smh. med ankereplikken (...), hvilket også stemmer med A's forklaring for byretten om, at "Man bestilte normalt hjemmefra", og at det var ham, der foretog forudbestillingerne (...).

A *har ikke afkræftet den bevismæssige formodning*
...

I modsætning til, hvad byretten er kommet frem til, bør det fastslås, at A ikke kan afkræfte den bevismæssige formodning for, at han selv har købt de omhandlede øl, ved vidneforklaringer, der er afgivet af

hans venner og bekendte, og som er uden støtte i objektive holdepunkter.

...

Selvom kontanter måtte have været et udbredt betalingsmiddel i den omhandlede personkreds, er det usandsynligt, at A's venner og bekendtes køb af øl i Bordershop – hvis de havde fundet sted – ikke skulle have manifesteret sig i objektive betalingsspor. Der kan herved henvises til det meget store antal køb, der er tale om, og at A selv brugte sit dankort til at betale for varer i Bordershop på 33 af de 96 indkøbsture, hvor hans SMILE-kort er blevet brugt ved køb af øl, ... Flere af vidnerne har da også forklaret, at de nogle gange betalte for købene i Bordershop ved brug af Dankort (...) eller refunderede A hans udlæg ved betalinger via MobilePay (...).

...

Byretten burde have tillagt fraværet af betalingsdokumentation afgørende vægt ved bevisvurderingen, henset til de kolossale mængder øl, som sagen angår. Sagen angår køb af i alt 84.408 dåseøl, svarende til 27.760 liter øl, fordelt på 96 indkøbsture hen over en periode på 2 år og 2 måneder, og det må ved køb af så kolossale mængder øl rimeligvis kunne kræves, at en forklaring om, at øllene blev købt af venner og bekendte, er understøttet af dokumentation for, at disse venner og bekendte har betalt for øllene i Bordershop og/eller refunderet A's udlæg for køb af øl i Bordershop, hvor de pågældende har været med i Bordershop.

En person, der låner sit kort ud til andre personer til køb af så usædvanligt store mængder øl, har en særlig anledning til at sikre sig bevis for, at øllene ikke udelukkende er købt af ham. Det bemærkes herved, at det er almindelig kendt – og i særdeleshed må anses for kendt af personer, der, som A, fast og med høj frekvens har handlet i grænsehandelsbutikker – at man afgiftsfrit kun må indføre øl, tobaksvarer, spiritus og vin i et omfang, som kan anses for til eget forbrug. Dette oplyses også på både Scandlines' hjemmeside og på Bordershoppens hjemmeside (...), ligesom der i Bordershoppens butikker er opsat informationsskilte med oplysning om de vejledende mængder for, hvor store mængder punktafgiftspligtige varer, herunder øl, som bosiddende i Danmark kan indføre til Danmark til eget forbrug (...). Det er ubetænkeligt at lægge til grund, at A har været bekendt med denne begrænsning.

Det forhold, at det kun er 33 ud af de 96 indkøb i Bordershop, som ifølge de fremlagte bankkontoudtog er betalt med A's dankort, udgør ikke et objektivt holdepunkt for, at han kun har købt en del af de omhandlede øl, allerede fordi der som beskrevet ovenfor er holdepunkter for, at han mest betalte kontant.

Med hensyn til A's bemærkning om, at Skatteministeriet burde have fremsat en begæring om tredjemandsedition efter retsplejelovens § 299 for at få fremlagt kontoudskrifter for hans venner og bekendte (...), bemærker ministeriet for det første, at det er A – ikke Skatteministeriet – som har bevisbyrden, og som i øvrigt også er nærmest til

at fremskaffe den relevante dokumentation. Det har stået A frit selv at fremsætte editionsbegæringer. Dertil kommer, at førelse af bevis for, at han har fået refunderet (en del af) sine udlæg til køb i Bordershop ved elektroniske pengeoverførsler, ikke forudsætter fremlægelse af kontoudskrifter for tredjemands konti.

...

Betingelserne for ekstraordinær fastsættelse af A's afgiftstilsvaret er opfyldt

...

I en situation som den foreliggende, hvor der er tale om, at en person skal betale f.eks. punktafgifter af øl eller cigaretter, fordi vedkommende har købt og indført sådanne varer i et omfang, som åbenbart ikke har været til eget forbrug, må den pågældende person ved at have indført varerne til landet uden at angive afgift af varerne – hvilket vedkommende var forpligtet til – anses for som minimum groft uagtsomt at have bevirket, at vedkommendes afgiftstilsvaret for de indførte varer er fastsat på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag, jf. skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, nr. 3. Der kan herved også henvises til straffedommen i SKM2015.584.ØLR (...). som et illustrativt eksempel på, at det er mindst groft uagtsomt at indføre større mængder øl og sodavand, der ikke er til eget forbrug, uden at angive og betale afgift af varerne.

Med tanke på, at A i perioden 11. januar – 8. juni 2018, som den ekstraordinære ansættelse angår, dvs. inden for en periode på mindre end 5 måneder, indkøbte næsten 9.000 dåseøl fordelt på 10 indkøbs-ture (...), er det ubetænkeligt at fastslå, at han mindst groft uagtsomt har bevirket, at afgiftstilsvaret for den nævnte periode blev fastsat på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag.

På denne baggrund er det forkert, når byretten i den indankede dom har fundet, at der ikke er grundlag for at fastslå, at A forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at afgiftstilsvaret er fastsat på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag, jf. skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, nr. 3.

Byrettens dom burde i øvrigt ikke have taget stilling til spørgsmålet om fortsat eller grov uagtsomhed efter skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, nr. 3, når retten i øvrigt hjemviste sagen. Det er nemlig – i givet fald – præmaturligt at tage stilling til dette spørgsmål, før det er fastslået, i hvilket omfang øllene registreret på A's SMILE-kort i perioden 11. januar – 8. juni 2018 også er købt af A, og hvorvidt de af A købte øl har været til eget forbrug, hvilket ifølge dommen skal vurderes af Skattestyrelsen under den hjemviste sag."

A har heroverfor i sit påstandsdokument anført navnlig:

" A's beviser

...

(...): Skatteministeriet har opfordret A at dokumentere refusion af udlæg til færgebilletter købt for venner og bekendte. Under henvisning til forklaringerne i byretten gøres det gældende, at refusionerne i overvejende grad er sket kontant. Der foreligger derfor ikke grundlag for at tilsidesætte forklaringerne alene som følge af manglende skriftlig dokumentation.

Uanset om der måtte foreligge objektive betalingsspor om kontanthævninger og pengeoverførsler på A's venner og bekendtes bankkonti, der støtter A's og vidnernes forklaringer, kan det ikke pålægges A at fremlægge dokumentation for andre personers kontoudskrifter, da de ikke er indenfor hans råderet.

Det vil i øvrigt være en uproportional privatlivskrænkelser at forlange disse oplysninger af tredjeparter, som sagen ikke angår og efterfølgende gennemgå et større antal vidners private kontobevægelser for en treårig periode.

Såfremt Skatteministeriet ønskede oplysninger af denne karakter fremlagt for retten, burde dette være sket ved edition efter reglerne i retsplejelovens § 299. Skatteministeriet har ikke fremsat nogen editionsbegæring under sagen i hverken by- eller Landsretten.

Der henvises i det hele til A's og vidnernes forklaringer, der er gengivet i byretsdommen af 15. februar 2024 (...).

Omfanget af ikke-eget forbrug

(...) A har erkendt, at han i perioden medio 2019 til ultimo 2020 i et meget begrænset omfang har indført øl, som ikke udelukkende var til eget forbrug. Indførslen af denne art skete kun undtagelsesvist og på maksimalt 3-4 indkøbsture i særlige situationer, hvor planlagte fællesrejser blev aflyst.

Det gøres gældende, at omfanget maksimalt udgjorde ca. 60 rammer øl i alt, svarende til 1.440 øl à 33 cl med 4,6 % alkohol, hvilket svarer til 22,08 liter 100 % alkohol og en samlet ølafgift på ca. 1.076 kr., opgjort skønsmæssigt som et maksimum.

...

Om ekstraordinær genoptagelse

...

(...) I de enkelte tilfælde, A har indført øl som overstiger eget forbrug, har det været planlagt at køre på indkøbstur til BorderShoppen sammen med en eller flere ledsagere. Det har ikke været A's hensigt at køre alene. I de få tilfælde, hvor ledsagere har meldt afbud med kort varsel, har A alligevel gennemført indkøbsturene, bl.a. fordi færgebilletten allerede var købt. Som en gestus har A i disse tilfælde medbragt varer, som han efterfølgende har delt med de personer, som var planlagt at skulle deltage på turen. Der var således hverken tale om forsæt eller grov uagtsomhed. Der kan derimod maksimalt være tale om simpel uagtsomhed.

(...) Hvis retten alligevel måtte finde, at der var tale om forsæt eller grov uagtsomhed i de tilfælde, hvor A, som erkendt i byretten, har handlet øl i mængder, der overstiger eget forbrug, kan ekstraordinær ansættelse af A's afgiftstilsvær stadig ikke finde anvendelse, da A's egne kørsler med køb udover eget forbrug har fundet sted efter tidspunkterne, som Skatteministeriet påstår ekstraordinært genoptaget."

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten lægger som byretten til grund, at alle de omhandlede øl er registreret på A's SMILE-kort hos Scandlines Danmark ApS. Af de af byretten anførte grunde tiltræder landsretten, at der er en formodning for, at A selv har foretaget de registrerede indkøb af øl og indført dem i Danmark, og at det påhviler ham at afkræfte den formodning.

Efter A's forklaring sammenholdt med kontoudskrifterne fra hans bankkonto lægger landsretten til grund, at A selv har bestilt og købt fægebilletter til alle indkøbsture bortset fra to. Videre lægges det på baggrund af oplysningerne fra Scandlines Danmark ApS om køb registreret på A's SMILE-kort til grund, at der i forbindelse med langt de fleste indkøbsture skete hel eller delvis forudbestilling af de indkøbte varer herunder øl. A

har forklaret, at han selv foretog alle forudbestillinger, og han har således i hvert fald været bekendt med, hvor mange øl der var forudbestilt til de enkelte indkøbsture. I forbindelse med indkøbsturene blev der i det væsentlige indkøbt øl i et omfang, der oversteg den vejledende mængde på 110 liter, som afgiftsfrit må indføres i Danmark til eget brug. Da A var bekendt med denne mængdebegrænsning, havde han – navnlig efter den 8. juni 2021 hvor Skattestyrelsen fremsendte forslag til afgørelse i sagen – anledning til at sikre sig bevis for sit synspunkt om, at han ikke selv havde indkøbt og indført alle øl på de datoer, der fremgik af bilaget til afgørelsen.

De fremlagte oplysninger om de bookinger, som A har foretaget hos Scandlines Danmark ApS, omfatter årene 2018, 2019 og 2020. Da oplysningerne alene indeholder et bookingreferencenummer og antallet af passagerer på bookingen, er det ikke muligt at fastslå, hvilket år eller hvilken dato den enkelte booking vedrører, herunder om bookingerne er foretaget i perioden fra den 11. januar 2018 til den 4. marts 2020. Det bemærkes i den forbindelse, at det af oplysningerne fra Scandlines Danmark ApS om køb registreret på A's SMILE-kort fremgår, at der også er registreret køb før den 11. januar 2018 og efter den 4. marts 2020. Endvidere er det ikke muligt at sammenholde bookingoplysningerne med de afgivne vidneforklaringer, der ikke i nævneværdigt omfang indeholder specifikke oplysninger om, hvilke indkøb vidnerne skulle have foretaget under anvendelse af A's SMILE-kort eller hvornår, ligesom der ikke i tilknytning hertil er dokumenteret en eneste overførsel via MobilePay eller anden form for betaling.

På denne baggrund er de afgivne vidneforklaringer, der ikke er støttet af objektive kendsgerninger, ikke tilstrækkelige til at afkræfte formodningen for, at A selv har indkøbt og indført den angivne mængde øl.

Henset til antallet af indkøbstore og den meget betydelige mængde øl A har indkøbt og indført i Danmark over en periode på omkring to år, finder landsretten, at A ikke har godtgjort, at der var tale om øl til eget brug, og der er heller ikke grundlag for at reducere afgiftsbeløbet med et beløb svarende til afgiften af den mængde øl, der efter de vejledende bestemmelser vil kunne anses for at være til eget brug. Det, der er anført af A, kan ikke føre til en anden vurdering.

Skattestyrelsens afgørelse om opkrævning af afgift for de øl, der er købt i perioden fra den 11. januar 2018 til den 8. juni 2018, er truffet efter udløbet af fristen for ordinær fastsættelse i skatteforvaltningslovens § 31, stk. 1. Efter skatteforvaltningslovens § 32, stk. 1, nr. 3, kan der uanset fristerne i § 31, stk. 1, foretages ekstraordinær ansættelse, hvis den afgiftspligtige forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at afgiftstilsvaret eller godtgørelsen er fastsat på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag.

Som anført er det lagt til grund, at A selv har indkøbt og indført alle de øl, der er registreret på hans SMILE-kort, og det er ubestridt, at A ikke har angivet afgift af de indførte øl. På den baggrund finder landsretten, at A i hvert fald groft uagtsomt har bevirket, at afgiftstilsvaret er fastsat på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag, og at betingelserne i skatteforvaltningslovens § 31, stk. 1, nr. 3, for ekstraordinær fastsættelse af afgiftstilsvaret i perioden fra den 11. januar 2018 til den 8. juni 2018 er opfyldt. Det, som er anført af A i denne henseende, kan ikke føre til et andet resultat.

Landsretten ændrer derfor byrettens dom, således at Skatteministeriet frifindes.

Efter sagens udfald skal A i sagsomkostninger for begge retter betale 76.000 kr. til Skatteministeriet. 75.000 kr. af beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms og 1.000 kr. til retsafgift. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom ændres, således at Skatteministeriet frifindes.

I sagsomkostninger for begge retter skal A inden 14 dage betale 76.000 kr. til Skatteministeriet. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 13-02-2026 kl. 10:00

Modtagere: Appellant Skatteministeriet, Indstævnte A Advokat
(H) Robert Thomas Andersen, Advokat Hari Aaby Mandic